

Петко Р. Славейков

Котка и мишки

В една къща ся завъдили много мишки. Една котка разбрала това и ся преселила в нея къща, и тѣй ги ловяла, та ги погубвала. Мишките, като гледали, че ся изтриват от ден на ден, надумали ся да не слезват вече долу, за да ся не изтребят съвсем. Щото, рекли, котката, като не може да ся покачи горе, ми щем да останем цели и здрави. Котката, като видяла, че мишките не слезват вече долу, наумила се с хитрост да ги домами. Възкачила ся на един кол, зажумяла и ся престорила на мъртва. Една от мишките надникнала и като я видяла, рекла: „О, ти, и кожата ти на мех да стане, не щем приближи при тебе!“

Смислените челоуеци, кога проумеят на другите лукавството, не ся измамват вече от лицемерието им.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4096>]